

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS FØRSTE DIREKTIV

af 21. december 1988

om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker

(89/104/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af det
Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

i samarbejde med Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale
Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Den lovgivning, der for øjeblikket gælder om varemærker
inden for medlemsstaterne, indebærer forskelligheder, som
kan hindre den frie bevægelighed for varer og den frie
udveksling af tjenesteydelser samt fordreje konkurrencevil-
kårene i fællesmarkedet; det er derfor nødvendigt at tilnærme
medlemsstaternes lovgivninger indbyrdes med henblik på det
indre markeds oprettelse og funktion;

det er vigtigt at gøre sig klart, at EF-varemærkeordningen
kan indebære fordele og løsninger for virksomheder, der
ønsker at erhverve varemærker;

det forekommer for tiden ikke nødvendigt at foretage en
fuldstændig tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger
om varemærker, men det er tilstrækkeligt at begrænse

⁽¹⁾ EFT nr. C 351 af 31. 12. 1980, s. 1, og EFT nr. C 351 af
31. 12. 1985, s. 4.

⁽²⁾ EFT nr. C 307 af 14. 11. 1983, s. 66, og EFT nr. C 309 af 5. 12.
1988.

⁽³⁾ EFT nr. C 310 af 30. 11. 1981, s. 22.

tilnærmelsen til de nationale bestemmelser, der har den mest
direkte indvirkning på det indre markeds funktion;

dette direktiv griber ikke ind i medlemsstaternes fortsatte
mulighed for at beskytte de ved brug erhvervede varemærker;
det indeholder kun bestemmelser om disse varemærker i det
omfang, sådanne mærker har forbindelse med de ved
registrering erhvervede mærker;

medlemsstaterne bevarer ligeledes fuldt ud deres frihed til at
fastsætte procedureregler vedrørende registrering, udløb
eller ugyldighed med hensyn til mærker, der er erhvervet ved
registrering; det tilkommer dem f.eks. at fastsætte proce-
durerne for registrering og ugyldighedskendelse, at afgøre,
om ældre rettigheder skal gøres gældende i forbindelse med
registreringsproceduren eller proceduren for ugyldig-
hedskendelse eller i begge tilfælde, eller, i tilfælde af at ældre
rettigheder kan gøres gældende i forbindelse med regis-
treringsproceduren, at fastsætte bestemmelser om en indsigel-
sesprocedure eller en automatisk undersøgelse eller eventuelt
begge dele; medlemsstaterne har fortsat mulighed for at
fastsætte konsekvenserne af, at et mærkes gyldighedsperiode
udløber, eller at det kendes ugyldigt;

dette direktiv udelukker ikke, at varemærkerne underkastes
andre end de varemærkeretlige regler i medlemsstaterne,
såsom de der gældende bestemmelser om illoyal konkur-
rence, erstatningsansvar eller forbrugerbeskyttelse;

virkeliggørelsen af de mål, der forfølges ved tilnærmelsen,
forudsætter, at et registreret varemærkes erhvervelse og
bevarelse i princippet underkastes de samme betingelser i
samtlige medlemsstater; med henblik herpå bør der udarbej-
des en liste med eksempler på tegn, der kan tænkes at udgøre
et mærke, hvis de kan anvendes til at adskille en virksomheds
varer eller tjenesteydelser fra andre virksomheders; regis-
treringshindringer eller ugyldighedsgrunde for så vidt angår
selve mærket, f.eks. at mærket mangler det fornødne